ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

На основу Одлуке Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 2308/1 од 22. 07. 2022. године, изабрани смо у Комисију за избор кандидата који су се јавили на расписани конкурс за избор **доцента** за ужу научну област **Русистика** (предмет **Руска књижевност**). На основу тога подносимо Већу следећи

Р Е Ф Е Р А Т

На конкурс расписан у листу „Послови", број 994−995 од 06. 07. 2022. године за место доцента за ужу научну област Русистика, предмет Руска књижевност на одређено време од 5 година, пријавио се један кандидат. Реч је о **др Ани Јаковљевић Радуновић,** досадашњем доценту за научну област Русистика (предмет Руска књижевност) на Филолошком факултету у Београду.

I - О КАНДИДАТУ

1. Биографија

Ана Јаковљевић Радуновић је рођена 15. јула 1975. године у Крагујевцу, где је завршила основну школу и Прву крагујевачку гимназију. На Групи за руски језик и књижевност Филолошког факултета Универзитета у Београду дипломирала је 1998. године са просечном оценом 9,63. На истом факултету је завршила постдипломске студије, смер Наука о књижевности. Магистарски рад на тему „Сергеј Параџанов: кинематографско читање поемā Пушкина и Љермонтова" (ментор проф. др Зоран Божовић, чланови комисије: проф. др Миливоје Јовановић, проф. др Петар Буњак и проф. др Корнелија Ичин) одбранила је 1. новембра 2004. године. Докторску дисертацију под називом „Циклуси приповедака Владимира Фјодоровича Одојевског" (комисија: проф. др Петар Буњак, проф. др Ениса Успенски и доц. др Снежана Јелесијевић) одбранила је 21. јула 2016. године.

Од 29. октобра 1999. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду ангажована је као асистент-приправник. Током другог семестра школске 2001/2002. године истовремено је радила и као сарадник у настави за руску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Послове асистента за предмет Руска књижевност на Катедри за славистику обављала је од 2005. до 2014. године. На истој катедри је од 2014. до 2018. радила у звању вишег лектора за научну област Русистика, предмет Руски језик. У звање доцента за научну област Русистика (Руска књижевност) изабрана је 6. фебруара. 2018. године. Од фебруара 2022. године је ангажована за извођење наставе на предмету Руски језик 2 на Географском факултету Универзитета у Београду.

2. *Библиографија*

Уз пријаву на конкурс др Ана Јаковљевић Радуновић је приложила и библиографију радова објављених после избора у звање доцента:

А. Јаковљевић Радуновић, „*Душа Кијева у сценарију „'Кијевске фреске'" Сергеја Параџанова*, у: *Украјинистика и словенски свет. Зборник научних радова*, гл. ур. Љ. Поповић, Београд: Филолошки факултет, 2017, стр. 345–352. ISBN 978-86-6153-478-2 M33
http://conference.ukrajinistika.edu.rs/Ukrajinistyka_ta_slovjanskyj_svit.pdf

А. Јаковљевић Радуновић, *„Град у кругу: Петербург и Москва у микроциклусу Саламандер В. Ф. Одојевског"*, у: *Сан о граду. Зборник радова*, главни и одговорни уредник Е. Кустурица; уредник А. Вранеш, Вишеград: Андрићев институт, 2018, стр. 203–221. ISBN: 978-99976-21-27-6 M63
http://doi.fil.bg.ac.rs/pdf/eb_book/2018/ai_san_o_gradu/ai_san_o_gradu-2018-ch8.pdf

А. Јаковљевић Радуновић, *„Бахчисарајски дворац као место сећања код Александра Пушкина и Сергеја Параџанова"*, Славистика, књ. XXIII/1, 2019, стр. 275–283. ISSN: 1450-5061 M51
https://doi.org/10.18485/slavistika.2019.23.1.21

А. Яковлевич Радунович, *„Особенности циклизации в «Домашних разговорах» В. Ф. Одоевского"*, у: *Литература и философия: От романтизма к XX веку. К 150-летию со дня смерти В. Ф. Одоевского. (Серия «Русская литература и философия: пути взаимодействия»*. Вып. 3), отв. ред. и сост. Е. А. Тахо-Годи, Москва: Водолей, 2019, стр. 127–137. ISBN 978-5-91763-487-6 M14
https://www.lit-phil.ru/posts/177

А. Јаковљевић Радуновић, *„Простори нових романтичних јунака. Срби и српске земље у руској књижевности некад и сад"*, Србија. Национална ревија, Година XIII. Специјално издање, 2019, стр. 26−32. ISSN 1452-6905
http://www.nacionalnarevija.com/tekstovi/br%2076/08%20Tragovi.html

А. Јаковљевић Радуновић, *„О годишњици Пушкинове смрти у недељнику Руски глас 1937. године"*, Славистика, Књ. XXIV/1, 2020, стр. 151–160. ISSN: 1450-5061 M24
http://doi.fil.bg.ac.rs/volume.php?pt=journals&issue=slavistika-2020-24-1&i=13

А. Јаковљевић Радуновић, *„'Лето у Бадену'" или ходочашће по градовима Ф. М. Достојевског"*, у: *Сан о граду III. Зборник радова*, уредник Александра Вранеш, Вишеград: Андрићев институт, 2020, стр. 271–291. ISBN 978-99976-21-66-5 M63
https://doi.org/10.18485/ai_san_o_gradu.2020.ch14

А. Яковлевич Радунович, *„Тема женского образования в цикле «Домашние разговоры» В. Ф. Одоевского"*, у: *Международный симпозиум „Русистика в современном мире"*.

Доклады и сообщения. Велико Търново: Университетско издателство „Св. св. Кирил и Методий”, 2020, стр. 251–255. ISSN 1312-3069 M33

А. Яковлевич Радунович, *„Женское образование как циклообразующий фактор в «Домашних разговорах» Владимира Фёдоровича Одоевского”*, у: *Savremena srpska i češka slavistička istraživanja = Současnásrbská a českáslavistická bádání*. (Brno – Bělehrad; sv. 2), za redakce Václava Štěpánka Brno: Ústav slavistiky Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2021, стр. 231−241. ISBN 978-80-263-1699-2 M33

А. Јаковљевић-Радуновић, А. Голубовић, *„Библиографија проф. др Миодрага Сибиновића”*, Славистика, књ. XXV/1, 2021, стр. 25–52. ISSN 1450-5061 M24
https://doi.org/10.18485/slavistika.2021.25.1.3

А. Јаковљевић-Радуновић, „*Достојевски и Пушкин. Загонетка броја 2”*, Свет речи, 51-52, 2021, стр. 55–57. ISSN1450-6211
https://zuov.gov.rs/wp-content/uploads/2021/02/Svet-reci-br-51-52-2021.pdf

A. Jakovljević Radunović, *„С сербского на сербский: Милорад Павич и его перевод Песен западных славян Пушкина”*, *Modernités russes*, [Онлайн], 20 | 2021, објављено електронски 2022, ISSN 2725-2124 M33
https://publications-prairial.fr/modernites-russes/index.php?id=517 M33
https://dx.doi.org/10.35562/modernites-russes.517

Преводи:

И. А. Иљин**,** *О супротстављању злу силом*. 2. изд. Београд: Логос, 2020. 193 стр. ISBN 978-86-88409-19-3.

Превод каталога: М. Одавић, Ј. Стевановић, *Достојевски на сцени Народног позоришта у Београду до 1941: изложба поводом 200 година од рођења аутора = Достоевский на сцене Национального театра в Белграде до 1941 года: выставка к 200-летию со дня рождения писателя*. Београд: Музеј позоришне уметности Србије, 2021. 39 стр. ISBN 978-86-80954-08-0.
http://teatroslov.mpus.org.rs/prikaziPDF.php?id=1772.

Превод чланака: *Записи балканиста : 2019-2021*. Уредници А. Смиљанић Рангелов, П. Арбутина, Београд: Службени гласник, 2021. 620 стр. ISBN 978-86-519-2686-3.

II - ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ

1. ***Оцена приступног предавања***
2. ***Научни рад***

Научни рад Ане Јаковљевић Радуновић посвећен је углавном проучавању руске књижевности XIX века. У својим радовима она се бави стваралаштвом Александра Сергејевича Пушкина и Фјодора Михајловича Достојевског, али наставља и са истраживањем литерарних сценарија Сергеја Параџанова, започетим у магистарском раду.

Стваралаштво А. С. Пушкина тема је четири чланка А. Јаковљевић Радуновић. У чланку „Бахчисарајски дворац као место сећања код Александра Пушкина и Сергеја Параџанова" објављеном 2019. године, ауторка пореди књижевни сценарио „Зачарани замак" С. Параџанова и Пушкинову поему „Бахчисарајска фонтана", користећи се Албвашевом теоријом сећања и концепцијом места сећања Пјера Нора. Разматра могућност схватања Бахчисарајског дворца и Праџановљеве Фонтане суза као општег места сећања у оквиру личног сећања, које настаје под утицајем колективног памћења. На основу историје настајања Пушкинове поеме у раду је доказано да се сећања реконструишу под утицајем друштва, док Параџановљев текст показује супротан процес: легенда о Фонтани суза као месту сећања настала је под утицајем песникове животне ситуације.

У чланку „О годишњици Пушкинове смрти у недељнику Руски глас 1937. године" А. Јаковљевић Радуновић анализира рецепцију Пушкиновог стваралаштва и личности кроз вести о обележавању стогодишњицепесникове смрти у недељнику руских емиграната „Руски глас". Интересовање за А. С. Пушкина у Србији достиже врхунац 1937. године, која је у њој проглашена годином великог песника. У раду се закључује да је А. С. Пушкин у „Руском гласу" представљен као писац чије стваралаштво уједињује све слојеве руског друштва, спаја прошлост и садашњост и чврсто везује емигранте и матицу. Трагом података у „Руском гласу" ауторка је запазила да се култ песникова у Србији брзо развијао, што сматра заслугом руске емиграције. Уочила је и извесну напетост између Руса емиграната и Срба и Југословена, који су и сами организовали друштва за обележавање Пушкиновог јубилеја. И поред тога, прослава стогодишњег јубилеја била је приказана као демонстрација чврстог братског јединства Срба и Руса.

У основи рада „С сербского на сербский: Милорад Павич и его перевод Песен западных славян Пушкина" је испитивање рецепције Пушкина и његовог стваралаштва код Срба. То је, у извесном смислу, наставак бављења утицајем руских емиграната на развој култа великог руског писца у Србији. Преводи и чланци Милорада Павић о њему су били изузетно значајни за рецепцију Пушкиновог стваралаштва у Србији у другој половини XX века. Ана Јаковљевић Радуновић истражује поступке којима се М. Павић користио преводећи Пушкинове песме на српски и начин на који је створио сопствени преводилачки циклус „Пушкинове српске песме". Заобилазећи Меримеа и његову збирку „Гусле", М. Павић развија сопствени дијалог са Пушкином. Српски аутор је превео три песме из циклуса „Песме западних Словена": „Бонапарта и Црногорци", „Песму о Црном Ђорђу" и „Војвода Милош". Истраживање принципа циклизације показује да је српски писац бирао песме инспирисане Пушкиновим контактом са Србима. Живот руског песника М. Павић је доживљавао не само као скуп биографских чињеница, већ и као извор његове прозе и поезије.

У краћем чланку „Достојевски и Пушкин: загонетка броја 2", објављеном поводом двеста година од рођења Ф. М. Достојевског и двеста двадесет две године од рођења А. С. Пушкина, Ана Јаковљевић Радуновић истиче да је име Достојевског у многим земљама света постало синоним за руску књижевност, али да Пушкин никада није био свесрдно прихваћен изван граница Русије, иако га Руси сматрају својим најважнијим писцем. Она

износи и мишљење да се значај дела А. С. Пушкина може схватити тек проучавањем текстова Ф. М. Достојевског. Она заступа тезу да право на постојање нема само тема „Пушкин у Достојевском", већ и „Достојевски у Пушкину". Преломним моментом у историји сагледавања односа двојице писаца сматра говор Достојевског од 8. јуна 1880. године, на откривању споменика Пушкину у Москви. Био је то први корак у успостављању водећег двојца руске књижевности. Роман Достојевског „Злочин и казна" писан је под утицајем приповетке „Пикова дама" (1834), али и поеме „Бронзани коњаник" (1837). Зближавање Раскољникова и Петра I је, по њој, оправдано: Раскољников није само злочинац, већ и жртва, а Петар – утемељитељ империје која стреми светској доминацији – је, као и Раскољников, заточеник и жртва сопствене идеје. Део рада је посвећен Раскољниковљевој аритметици и симболици бројева у „Злочину и казни" и „Пиковој дами".

„'Лето у Бадену' или ходочашће по градовима Ф. М. Достојевског" је први рад на српском језику посвећен роману Леонида Ципкина, који је у време када је објављен изазвао озбиљну полемику руских и америчких књижевних критичара. По некима је то био један од најважнијих романа XX века, док су га други сматрали америчком маркетиншком монтажом. Ана Јаковљевић Радуновић истиче експерименталну природу Ципкиновог романа. Он је заснован на реалним датумима и догађајима из биографије Достојевског, али није документарни роман. Леонид Ципкин је стрпљиво обилазио и фотографисао места у Лењинграду везана за биографију Достојевског. Ауторка закључује да овај додатак у виду фотогафија чини роман блиским жанру травелога. Износи мишљење да је Л. Ципкин у руску књижевност вратио жанр ходочасничког путописа, где јунак, одвојен од свега свакодневног и познатог, открива Истину о великом руском писцу и његовом стваралаштву. Реалистичко кретање главног Ципкиновог јунака материјална је пројекција духовног путовања. Лајтмотив Ципкиновог романа који прати лик Феђе је успињање. Ана Јаковљевић Радуновић сматра да је Л. Ципкин кроз мотив успињања показао зашто је слика Холбајна Млађег „Мртви Христос" утицала на Достојевског. Она скреће пажњу на то да је у свом роману Л. Ципкин открио и шта је сижејно-композициони и идејно-филозофски центар романа „Идиот", до чега ће проучаваоци књижевности доћи тек за око две деценије.

У раду „Душа Кијева у сценарију 'Кијевске фреке Сергеја Параџанова" А. Јаковљевић Радуновић закључује да је сценарио „Кијевске фреске" представљао нову етапу у Параџановљевом приближавању сликарству и архитектури, али и и тежњу редитеља да кадар трансформише у слику/фреску. У тексту заснованом на двема темама – рат и уметност и уметничко наслеђе у рату – С. Параџанов открива свој однос према граду у коме је провео важан период свог живота. Кијев је приказан, како ауторка бележи, кроз контрапункт познатих архитектонских споменика Кијева и објеката од значаја за приватни живот аутобиографског Параџановљевог јунака – Човека. Стваралачка имагинација Човека (Уметника) оживљава град. Кроз ритмично компоновање општепознатог и дубоко личног режисер даје своју слику Кијева и и изражава свој став о дужностима и обавезама уметника према добу у коме живи и према сопственој уметности.

Три чланка кандидаткиња је посветила циклусу „Домаћи разговори" Владимира Фјодоровича Одојевског. У раду „Град у кругу: Петербург и Москва у микроциклусу 'Саламандер' В. Ф. Одојевског" она се поново бави темом града. У „Саламандеру" писац представља стварање Москве и Петербурга као центара власти, али и кругова високог престоничког друштва у време Петра Великог и после њега. Јаковљевић Радуновић наглашава да симболика Петербурга као простора у потпуности зависи од личности посматрача и његовог погледа на свет. Петербург, који је у сталној борби са водом, за

главног јунака симбол је генијалности и тријумфа Петра Великог над стихијом, а за јунакињу представља нарушавање природног поретка ствари. Одлазак главних јунака микроциклуса у Москву, али и оснивање Петербурга као будућег „центра света", еквивалент су експанзивног кретања и покушај превазилажења круга. У центру историје, онако како је види В. Ф. Одојевски, је личност са својим генијалним или суманутим тежњама. Оба јунака имају сан да постану центар круга, који је усмерен ка бесмртности. Петар Велики је као генијални стваралац покушао да од Санкт Петербурга направи центар познатог света, али је његов споменик остао да заувек посматра обале Финског залива. Дух Јакка остаје заробљен на периферији једног од московских кругова у покушају да постане централна фигура руског високог друштва.

У прозном циклусу најважније је утврдити степен повезаности и начин повезивања делова циклуса. У чланку „Особенности циклизации в «Домашних разговорах» В. Ф. Одоевского" ауторка истражује како је В. Ф. Одојевски кроз наслов упућивао читаоца на доживљај циклуса као јединственог текста. „Домаћи разговори" су циклус који је настао као део сабраних дела. Радња његова се одвија углавном у кући, у кругу породице. Дом је место формирања личности, полазна тачка у потрази за сопственим идентитетом, а кућни круг је женски хронотоп. Кандидаткиња у раду испитује интерпретативни потенцијал наслова који је постао основа за конструисање модела света. Руски писац је средиштем циклуса, у предговору приче „Кнегињица Мими", учинио округли породични сто повезан са интимном свакодневицом његових ликова. Круг је притом основни интегративни фактор циклуса, а кругови о којима пише су круг породице, салони и круг друштва. Из овога следи главна тема циклуса – питање могућности превазилажења „круга".

У раду „Женское образование как циклообразующий фактор в «Домашних разговорах» Владимира Фёдоровича Одоевского" Ана Јаковљевић Радуновића указује на разне типове образовања које описује руски писац. То образовање је заступљено у круговима руског високог друштва XIX века и представља још један од интегративних фактора циклуса. Образовање се сматра принудном и репресивном мером за људе слабијег имовинског стања. Уколико постоји систем у изучавању одређених области, он је некритички преузет из страних извора и састоји се у слепом подражавању. Родитељску склоност да контролишу све сфере живота девојчице прати и строга контрола процеса комуникације, као и књигā које девојчице читају, као нежељеног извора информација и још једно средство за њихово кварење. Ауторка истиче да је В. Ф. Одојевски, описујући стање у друштву у коме се креће, истовремено и показао и креирао ликове јаких жена које су се изборилe за своје место самообразовањем или самосталним развојем природних способности.

У оквиру припрема за представљање Србије на Сајму књига у Москви 2019. године, А. Јаковљевић Радуновић је за часопис „Србија. Национална ревија" написала кратак, али значајан и прегледан чланак под називом „Простори нових романтичних јунака: Срби и српске земље у руској књижевности некад и сад" у коме је представила савремене руске писце и њихова дела који су повезани са Србијом и Србима. У раду је показано да је после распада Југославије и ратова који су га пратили тема руских добровољаца честа у савременој руској књижевности, било да се ради о публицистици или текстовима документарног карактера, и углавном је заснована на чињеницама. Веома су заступљени акциони романи и трилери чија је радња смештена на српском тлу, најчешће на Косову, и повезана са сукобима са Албанцима. Запазила је кандидаткиња и да је пораст популарности фантастике на савременој руској књижевној сцени изазвао занимање и за српску народну

књижевност и традицију, док у историјским авантуристичким романима Србија фигурира као вечито побуњеничко подручје у саставу Отоманске империје.

1. *Педагошки рад*

На Катедри за славистику почев од 1999. године Ана Јаковљевић Радуновић држи предавања из предмета Руска књижевност 1 (Друга словенска) и Руска књижевност 2 (Друга словенска) и вежбе из предмета Руска књижевност 3, Руска књижевност 4, Руска књижевност 5. У раду са студентима има дугогодишње искуство (22 године радног стажа) и добре резултате – просечна оцена педагошког рада на основу студентских анкета је 4, 97.

Педагошки рад обавља савесно и стручно. Њени основни квалитети у раду су систематичност у обради програма предмета, посвећеност и подстицање студената на самостални рад. Континуирано прати, прегледа и вреднује семинарске радове и есеје студената из руске књижевности.

ОСТАЛИ ИЗБОРНИ УСЛОВИ

1. *Стручно-професионални допринос*

Кандидаткиња је била члан комисије за одбрану 13 завршних радова:
1. Е. Богомолова, *Стрипови и совјетски дечији часописи 50-х година* (2018)
2. С. Генрозова, *Руски свет у поезији Екатерине Таубер* (2018)
3. Н. Танасковић, *Формирање лика вампира у руској романтичарској прози* (2018)
4. А. Конопацки, *Стваралаштво А. Реникова београдског периода* (2018)
5. Ј. Јовановић, *Савремено поимање школске лектире* (2019)
6. Ј. Милићевић, *Енгелска дечија књига у едицији „Златна књига" у периоду између два светска рата* (2019)
7. М. Икач, *Совјетска периодика за децу на примеру поезије из часописа Чиж* (2019)
8. Ј. Лазаревић, *Адаптација изворне бајке у савремену: на примеру три бајке Ханса Кристијана Андерсена – Ружно паче, Принцеза на зрну грашка и Царево ново одело*
9. М. Богићевић, *Адаптација књижевних дела браће Грим у Дизнијеве анимиране филмове* (2019)
10. Б. Марија, *Публикације Погодина у руском емигрантском листу Ново време* (2020)
11. Ј. Ђокић, *Г. Самојлов као илустратор (по примеру илустрација књига Издавачке Комисије)* (2021)
12. Ј. Георгиевски, *Стрип и идеологија: Совјетске теме у стриповима Игорта* (2021)
13. С. Рашков, *Енглеска књижевност у српској школској лектири* (2021)

2. Допринос академској и широј заједници

После избора у звање доцента, кандидаткиња је учествовала у неколико програма едукације наставника: на 61. Традиционалном републичком зимском семинару за наставнике и професоре српског језика и књижевности, у организацији Друштва за српски језик и књижевност Србије, Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и Филолошког факултета у Београду, када је одржала радионицу „О симболима у ’Злочину и казни’” (7. фебруар 2020); на 63. Традиционалном републичком зимском семинару за наставнике и професоре српског језика и књижевности (Настава за ново време) имала је пленарно излагање „Браћа Карамазови: семе које не умире” (21. јануар 2022).

Поводом двеста година од рођења Ф. М. Достојевског са проф. др Ирином Антанасијевић организовала је изложбу „Калиграфија и цртежи Ф. М. Достојевског”, отворену 11. новембара 2021. на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Одржала је и предавање за чланове Славистичког друштва Србије: „Достојевски црта. Цртамо Достојевског. Достојевски у мимовима” (2. децембар 2021, у оквиру циклуса: „Славистика у зуму”).

Са проф. др Ирином Антанасијевић је организовала изложбу „Достојевски на сцени Народног позоришта у Београду до 1941” поводом 200 година од рођења аутора, за коју је превела и део материјала.

Ана Јаковљевић Радуновић је члан Савета МСЦ-а, члан Радне групе за израду концепције студија превођења на Филолошком факултету Универзитета у Београду (Одлука од 10.11. 2021.). Била је рецензент у часописима Славистика (Београд) XXIV/1 (2020), XXV/1 (2021), XXV/2 (2021), Филолог (Бања Лука, Република Српска), бр. 23 (2021) и у Зборнику радова Факултета драмских уметности Универзитета у Београду 40 (2021).

2. *Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству*

Ана Јаковљевић Радуновић је на Катедри за русистику, 3. новембар 2021. у Бањој Луци (Република Српска) одржала предавање по позиву под називом „Браћа Карамазови. О очевима и учитељима”.

После избора у звање доцента одржала је и низ јавних предавања у библиотекама и установама културе: 1. „Симболи у роману Злочин и казна Ф. М. Достојевског”, Врњачка Бања, Народна библиотека „Др Душан Радић”(1. август 2019); 2.„Руски документарни роман и *Зимски пут* Леонида Јузефовича”, Задужбина Илије М. Коларца, Београд (9. март 2021); 3.„Роман Браћа Карамазови Ф. М. Достојевског: У име оца и сина”, Народна библиотека „Вук Караџић”, Крагујевац (18. октобар 2021).

III – ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Процена је комисије да научни рад др Ане Јаковљевић Радуновић, у складу с Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду од 22. 6. 2016. године, задовољава критеријуме за избор у звање доцента у групацији друштвених и хуманистичких наука, за шта је квалификују и сви остали стручни, педагошки и организациони квалитети. Имајући све то у виду, **Комисија са задовољством предлаже Изборном већу Филолошког факултета да др Ану Јаковљевић Радуновић изабере у звање доцента за ужу научну област Русистика, предмет Руска књижевност.**

У Београду, 10. 10. 2022.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

др Ирина Антанасијевић, редовни професор
Филолошког факултета Универзитета у Београду

др Ениса Успенски, редовни професор
Факултета драмских уметности Универзитета у Београду

др Снежана Јелесијвеић, доцент
Филолошког факултета Универзитета у Београду